

Polityka spójności: Perspektywy dotyczące pomocy technicznej

Pomoc techniczna może być cennym narzędziem, jeżeli chodzi o wspieranie planowania i wykorzystywania funduszy UE. Może ona m.in. przyczynić się do wzmocnienia struktur instytucjonalnych oraz rozwoju zdolności administracyjnych, które umożliwią skuteczne gospodarowanie funduszami UE. W sprawozdaniu figurującym w porządku obrad majowego posiedzenia plenarnego zawarto szereg sugestii mających na celu poprawę skuteczności pomocy technicznej.

Kontekst

Pomoc techniczna na okres programowania 2014–2020 została zdefiniowana w [rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów](#). Pomoc taką może zainicjować Komisja ([art. 58](#)) lub państwa członkowskie ([art. 59](#)). Nowe przepisy dotyczące pomocy technicznej wprowadzają pewne innowacje, takie jak wzmocnianie struktur instytucjonalnych oraz wspieranie rozwoju zdolności administracyjnych, a także środki wskazywania i ustalania priorytetów oraz realizacji reform strukturalnych i administracyjnych w odpowiedzi na wyzwania gospodarcze i społeczne w niektórych państwach członkowskich. Zgodnie z [art. 118](#) ww. rozporządzenia przewidziane przez Komisję zasoby na pomoc techniczną w obecnym okresie programowania wynoszą 0,35 % rocznego przydziału środków dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego ([EFRR](#)), Europejskiego Funduszu Socjalnego ([EFS](#)) oraz [Funduszu Spójności](#), co stanowi wzrost o 0,1 % w stosunku do okresu 2007–2013. Ponadto unijne środki finansowe na pomoc techniczną dostępne dla państw członkowskich w ramach [europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych](#) w okresie programowania 2014–2020 wynoszą ok. 13,4 mld EUR.

Pomoc techniczna jest obszarem wydatkowania, który wymyka się jednoznacznym definicjom. Dlatego też nie jest łatwo dokonać szczegółowej oceny jej znaczenia i wkładu, jeżeli chodzi o wzmocnienie struktur instytucjonalnych i rozwój zdolności administracyjnych w celu skutecznego zarządzania europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi. Ponadto środki pomocy technicznej można pozyskiwać z różnych pozycji budżetowych i wykorzystywać elastycznie, co powoduje, że trudno jest dotrzeć do ostatecznych kwot lub uzyskać pełny obraz dotyczących ich mechanizmów budżetowych i finansowanych z nich działań.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

W [sprawozdaniu](#) z własnej inicjatywy na temat perspektyw pomocy technicznej w polityce spójności przyjętym w dniu 25 kwietnia 2017 r. przez Komisję Rozwoju Regionalnego stwierdzono pilne zapotrzebowanie na skoordynowaną, strategiczną i przejrzystą sprawozdawczość w dziedzinie pomocy technicznej. Wezwano w nim Komisję do składania sprawozdań z wyników działań podjętych przez [Służbę ds. Wspierania Reform Strukturalnych](#) w Grecji w celu wsparcia innych państw członkowskich, które doświadczają trudności we wdrażaniu polityki spójności, a także by zapewnić koordynację środków pomocy technicznej finansowanych z [programu wspierania reform strukturalnych](#) oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Zalecono również opracowanie szerszej strategii pomocy technicznej, aby zapewnić skuteczną koordynację pomiędzy dyrekcjami generalnymi Komisji, a także podkreślono znaczenie pomocy technicznej w dziedzinie instrumentów finansowych. W sprawozdaniu stwierdza się, że w niektórych państwach członkowskich pomoc techniczna nie dociera skutecznie do poziomu lokalnego i regionalnego, choć niższe szczeble zarządzania muszą posiadać pewne zdolności, aby zapewnić pomyślne funkcjonowanie

różnych narzędzi rozwoju terytorialnego. Wspomina się w nim również, że władze miejskie nie otrzymują niezbędnej pomocy technicznej, aby wdrażać zintegrowane działania na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, oraz podkreśla, że pomoc techniczna powinna w coraz większym stopniu skupiać się na poziomie beneficjenta i projektu. W sprawozdaniu kładzie się nacisk na potrzebę wdrażania pomocy technicznej w celu ponownego uprzemysłowienia obszarów dotkniętych kryzysem, a także przyciągnięcia inwestycji w innowacyjne sektory zaawansowanych technologii. Zwraca się w nim również uwagę na europejski kodeks postępowania w zakresie partnerstwa, który definiuje potrzebę pomocy odnośnym partnerom w zakresie wzmocnienia potencjału instytucjonalnego z myślą o przygotowaniu i wdrożeniu programów UE. Wreszcie w sprawozdaniu zwrócono się do Komisji o rozważenie wszystkich tych zaleceń w kontekście przygotowywania wniosków ustawodawczych dotyczących polityki spójności na okres po 2020 r.

Sprawozdanie z własnej inicjatywy: [2016/2303\(INI\)](#); Komisja przedmiotowo właściwa: Komisja Rozwoju Regionalnego (REGI) Sprawozdawczyni: Ruža Tomašić (ECR, Chorwacja).